

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀγριώτερον φθόνου.
 Οὐ παντὸς ἀνδρός ἐστ' ἐνέγκαι συμφορὰν.
 Οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν.
 Ὅμοιον αὐτοῦ πᾶς τὸν οἰκέτην ποιεῖ.
 Ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος. 620
 Ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἀνθρώποις λόγος.
 Ὅπου γυναικῆς εἰσι, πάντ' ἐκεῖ κακά.
 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν σεμνὸν ὡς παρρησία.
 Οὐ τῇ σχολῇ δεῖ, τῷ βίῳ δ' εὐσχημονεῖν.
 Ὁ βίος ἀδήλους τὰς μεταπτώσεις ἔχει. 625
 Οὐδεὶς ποιῶν πονηρὰ λανθάνει θεόν.
 Πανήγυριν νόμιζε τόνδε τὸν βίον.
 Πολλοὶ μὲν εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ.
 Πράττων τὰ σαυτοῦ, μὴ τὰ τῶν ἄλλων σκόπει.
 Πολλῶν ὁ καιρὸς γίγνεται διδάσκαλος. 630
 Προπέτεια πολλοῖς ἐστιν αἰτία κακῶν.
 Πλούτῳ πεποιθὼς ἄδικα μὴ πειρῶ ποιεῖν.
 Πενίαν φέρειν οὐ παντός, ἀλλ' ἀνδρός σοφοῦ.
 Πειρῶ φίλοισι μὴ κακοῖς εἶναι φίλος.